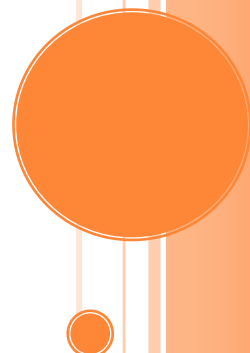

Verslaving en werk

*Hoe te handelen bij een alcohol- en/of
drugsverslaving door werkgever en werknemer in
specifieke situaties*

Bijlagen

Jolanda Broeksteeg
FNV Bondgenoten
Weert, januari 2012

Inhoudsopgave

Bijlage 1	Uitwerking interview met de heer mr. M.P.F. van Dooren	3
Bijlage 2	Tabel NEMESIS II, cijfers alcohol- en drugsafhankelijkheid en alcohol- en drugsmisbruik	9
Bijlage 3	Uitwerking interview met de heer F. Knaack	11
Bijlage 4	Uitspraak ktr. Roermond 5 december 2011, zaaknr. 322045/AZ.	13

Bijlage 1

Bijlage 1

Uitwerking interview met de heer mr. M.P.F. van Dooren

Op woensdag 4 januari 2012 heeft onderzoeker met de heer Van Dooren, kantonrechter te Roermond, een interview gehouden. Het doel van het interview was om de bevindingen van de onderzoeker van deze scriptie voor te leggen aan een specialist op het gebied van arbeidsrecht.

Onderstaande uitwerking is een weergave van de belangrijkste onderwerpen welke aan bod zijn gekomen in het interview.

Definitie verslaving

De onderzoeker heeft ondervonden dat er betrekkelijk weinig uitspraken zijn waarin de rechter heeft geoordeeld wanneer er nu sprake is van een verslaving. Er worden in de uitspraken weinig tot geen criteria genoemd. Een voorbeeld is de uitspraak van de kantonrechter te Haarlem.¹ De feiten wijzen op een alcoholverslaving, de aangehaalde rapportages van de bedrijfsarts en een behandelaar van een kliniek maken aannemelijk dat sprake is van een alcoholverslaving. De kantonrechter gaat verder niet in wanneer nu sprake is van een verslaving.

De heer Van Dooren geeft aan dat er in ieder geval geen sprake mag zijn van een incidenteel gebruik.

Ziekte/arbeidsongeschiktheid en verslaving

Met betrekking tot de vraag of verslaving een ziekte is, heeft de onderzoeker enkele uitspraken gevonden waarin de rechter verslaving als een ziekte heeft beschouwd.²

De uitspraak van de Centrale Raad van Beroep is een voorbeeld daarvan.³ Een verslaving aan verdovende middelen op zichzelf is geen ziekte of gebrek. Indien er door de verslaving gebreken ontstaan of als er gevolgen ontstaan die een opname of behandeling in een kliniek noodzakelijk maken, is er wel sprake van ziekte/arbeidsongeschiktheid.

De heer Van Dooren geeft aan dat het lastig is om per geval te bepalen of daadwerkelijk sprake is van een ziekte. In principe gaat de wet er vanuit dat als iemand zich ziek meldt, deze ziek is (de wet objectiviert). Dit leidt tot recht op loon bij ziekte (art. 7:629 BW). In de periode daarna beoordeelt de bedrijfsarts/verzekeringsarts en eventueel de arbeidsdeskundige of de werknemer ziek dan wel arbeidsongeschikt is voor de in aanmerking komende werkzaamheden.

Rol classificatiesysteem DSM-IV-TR bij beoordeling ziekte

De onderzoeker heeft enkele uitspraken gevonden waarin de rechter aan de hand van een rapportage van een arbeidsdeskundige en van een behandelaar van een kliniek van oordeel is dat er sprake is van een verslaving, die als ziekte dient te worden beschouwd.⁴

Aan de heer Van Dooren is de vraag gesteld hoe de kantonrechter beoordeelt wanneer er sprake is van ziekte/arbeidsongeschiktheid. Volgens de heer Van Dooren gaat de kantonrechter bij de beoordeling van ziekte/arbeidsongeschiktheid uit van de wet.

¹ Ktr. Haarlem 29 september 2009, *LJN* BK0371.

² Ktr. Gouda 23 augustus 2007, *JAR* 2007,237, ktr. Haarlem 29 september 2009, *LJN* BK0371 en ktr. Utrecht 7 juli 2008, *JAR* 2008/268.

³ CRvB 8 januari 2008, *USZ* 2008/44.

⁴ Ktr. Haarlem 29 september 2009, *LJN* BK0371 en ktr. Haarlem 14 september 2011, *LJN* BT6776.

In de wet staat onder andere dat er voor de aandoening een objectief medische oorzaak aan ten grondslag moet liggen.

Ook is de vraag aan de heer van Dooren voorgelegd in hoeverre het voor een werknemer verstandig is om een rapportage van een behandelend psycholoog te overleggen aan de rechter. Dit is volgens de heer Van Dooren in zekere mate verstandig om te doen. De kantonrechter moet de rapportage meenemen in zijn besluit. Als de behandelende psycholoog van de werknemer stelt dat er sprake is van een verslaving gekwalificeerd als ziekte, die al dan niet psychisch van aard is, is het aan de werkgever om dit verwerpen. Gaat de werkgever er niet op in, dan staat dit dus vast.

Psychische aandoening en verslaving

In de uitspraak van de kantonrechter te Haarlem is vast komen te staan dat de werknemer lijdt aan een psychische aandoening (bipolaire II stoornis).⁵ Aan de heer Van Dooren is de vraag voorgelegd, wanneer er sprake is van zo'n aandoening. De heer Van Dooren geeft aan dat dit heel lastig te bepalen is. Het kan ook zo zijn dat een werknemer bijvoorbeeld stelt dat er sprake is van een psychische stoornis. Als de werkgever daar niet op in gaat, dan gaat de kantonrechter er vanuit dat dit zo is.

Verklaring verschil in cijfers en jurisprudentie

Uit de cijfers over middelenstoornis van NEMESIS II blijkt dat alcohol- en drugsmisbruik en alcohol- en drugsafhankelijkheid op de derde plaats van psychische aandoeningen in Nederland komt.⁶ Omgerekend naar de bevolking van 18 tot en met 64 jaar gaat het om 82.400 personen met een alcoholafhankelijkheid en 77.000 personen met een drugsafhankelijkheid.⁷ Dat is een vrij grote groep personen van de Nederlandse beroepsbevolking. De onderzoeker heeft wat betreft jurisprudentie in relatie met verslaving geen grote hoeveelheden aan uitspraken gevonden.

De heer Van Dooren geeft als verklaring hiervoor dat sinds de wijziging⁸ van de definitie verwijtbare werkloosheid in art. 24 WW, er steeds meer vaststellingsovereenkomsten voorkomen en minder ontbindingsprocedures bij de kantonrechter. De vaststellingsovereenkomst kan nu ook, zonder de rechter, worden afgesloten zonder dat sprake is van verwijtbare werkloosheid aan de zijde van de werknemer. Potentiële kwesties met verslaving in de hoofdrol komen zodoende veel minder bij de rechter terecht.

Verder geeft de heer Van Dooren aan dat iemand ook ziek kan zijn zonder arbeidsongeschikt te zijn. Een verslaafde werknemer kan ondanks zijn verslaving prima functioneren op zijn werk. In dat geval is er arbeidsrechtelijk gezien, bijvoorbeeld in de vorm van een ontbinding, niets aan de hand.

⁵ Ktr. Haarlem 14 september 2011, LJN BT6776.

⁶ R. de Graaf, M. ten Have en S. van Dorsselaer, *'De psychische gezondheid van de Nederlandse bevolking. NEMESIS-2: opzet en eerste resultaten'*, Utrecht: 2010, p. 35 en 36.

⁷ R. de Graaf, M. ten Have en S. van Dorsselaer, *'De psychische gezondheid van de Nederlandse bevolking. NEMESIS-2: opzet en eerste resultaten'*, Utrecht: 2010, p. 42.

⁸ Besluit wijziging Werkloosheidswet van 28 juni 2006, *Stb.* 2006, 303.

Opzettelijke ziekte en verslaving

De onderzoeker heeft een aantal uitspraken gevonden waarin de vereisten voor opzet uiteen worden gezet.⁹ Daarnaast zijn er enkele uitspraken specifiek toegepast op opzet en verslaving. Uit deze uitspraken komt naar voren dat de meeste rechters van mening zijn dat verslaving geen opzettelijke ziekte is.¹⁰ Een enkele kantonrechter heeft een andere mening.¹¹

De heer Van Dooren gaat er bij verslaving vooralsnog vanuit dat er niet echt sprake is van opzet. Met betrekking tot dit onderwerp is er wel een discussie gaande. In bepaalde gevallen kan het erg lastig zijn om te beoordelen of er al dan niet opzet in het spel is.

Chronische ziekte en verslaving

De onderzoeker haalt de uitspraak van de kantonrechter te Tilburg aan.¹² In die uitspraak heeft de kantonrechter besloten dat de morbide obesitas van de werknemer een chronische ziekte is. Er is ten eerste sprake van een terugkerend ziekteverzuim over een periode van ongeveer vier jaar. Verder staat vast dat de werknemer de komende jaren nog een aantal operaties dient te ondergaan. Op korte termijn is zodoende geen (volledig) herstel te verwachten.

Aan de heer Van Dooren is de vraag gesteld, of het mogelijk is dat bij zeer ernstige gevallen van verslaving en waarbij daarnaast voldaan wordt aan dezelfde feiten als in de uitspraak van de kantonrechter te Tilburg, in dat geval ook sprake kan zijn van een chronische ziekte.

De heer Van Dooren reageert instemmend, maar vermeldt daarbij dat je daarmee ook moet oppassen. In de uitspraak van de kantonrechter te Tilburg blijkt dat re-integratie van de werknemer onmogelijk is. De werknemer zal op korte termijn niet herstellen, aangezien er voor de komende drie jaar nog operaties zijn, daardoor blijft de werknemer nog voor een lange periode arbeidsongeschikt. Bovendien verkeerde de werkgever in een onmogelijke situatie. De huisartsenpost in kwestie is een kleine organisatie waarbij inroostering en bezetting erg van belang zijn. De arbeidsongeschiktheid zorgde voor vele roosterproblemen en onevenredige druk op de werkgever. Verder is in deze kwestie vast komen te staan dat het gezien de verrichte inspanningen van de werkgever, onredelijk is om van de werkgever nog weer verder gaande aanpassingen te verwachten. Ondanks de reflexwerking van het opzegverbod, werd de arbeidsovereenkomst toch ontbonden.

Inspanningen werkgever en ontbinding

Aan de heer Van Dooren is de vraag gesteld in hoeverre de werkgever de werknemer een kans moet bieden om van zijn verslaving af te komen, alvorens hij mag overgaan tot het beëindigen van het dienstverband. De heer Van Dooren geeft aan dat dit moeilijk te bepalen is. Dit hangt van verschillende factoren af. De duur van het dienstverband, maar ook de functie spelen een rol. De aard/ omvang van het bedrijf zijn ook erg van belang. De dorpsgroenteboer kan het wegvallen van een werknemer door uitval van bijvoorbeeld ziekte moeilijker opvangen dan een groot bedrijf. Een voorbeeld hiervan is de uitspraak van de kantonrechter te Tilburg, waar het een (kleine) huisartsenpost betreft.¹³ Een andere factor die ook meespeelt, is wie de kosten

⁹ HR 14 maart 2008, JAR 2008/110, ktr. Tilburg 18 mei 2005, JAR 2006/77 en ktr. Utrecht 7 juli 2008, JAR 2008/268.

¹⁰ Ktr. Haarlem 29 september 2009, RAR 2010/8 en ktr. Rotterdam 30 september 2009, RAR 2009/67.

¹¹ Ktr. Gouda 23 augustus 2007, JAR 2007/237.

¹² Ktr. Tilburg 23 september 2011, JAR 2011/289.

¹³ Ktr. Tilburg 23 september 2011, JAR 2011/289.

van de behandeling moet betalen. Dient dit bijvoorbeeld de werkgever te betalen of dekt de verzekering deze kosten.

Opzegverbod en ontbinding

Onderzoeker stelt dat er kantonrechters zijn die, indien er een opzegverbod is, de arbeidsovereenkomst niet ontbinden. De heer Van Dooren heeft een andere visie. Hij draagt een recente uitspraak naar voren.¹⁴ In kwestie betreft het een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd (één jaar). Na ongeveer vier maanden na indiensttreding heeft de werknemer zich ziek gemeld. Kort na de ziekmelding is de werknemer vertrokken en uiteindelijk verhuisd naar de andere kant van Nederland. De werknemer heeft de werkgever niet op de hoogte gesteld van de verhuizing. Volgens de kantonrechter heeft de werknemer hierdoor de re-integratie onmogelijk gemaakt (lange reistijd). Voortzetting van het dienstverband heeft aldus de kantonrechter geen zin, aangezien er geen re-integratie mogelijkheden zijn. Ondanks dat sprake is van een opzegverbod, wordt de arbeidsovereenkomst ontbonden, zonder toekenning van een vergoeding aan de werknemer.

Beleid werkgever verslaving

Tot slot is aan de heer Van Dooren gevraagd of een werkgever een bepaald beleid dient te voeren indien het bedrijf iets exploiteert of produceert dat verslaving in de hand kan werken, terwijl het bedrijf leeft van die activiteiten. Voorbeelden van een dergelijk bedrijf is een casino of een bierbrouwerij.

De werkgever heeft op grond van art. 7:658 BW de verplichting te zorgen voor veilige lokalen, werktuigen en gereedschappen. Daarbij dient hij zodanige maatregelen te treffen en aanwijzingen te geven, zodat redelijkerwijs voorkomen kan worden dat een werknemer schade lijdt bij de uitoefening van zijn werkzaamheden.

Is het mogelijk om in dat geval de werkgever een verwijt te maken indien hij geen maatregelen treft in de preventieve sfeer?

De heer Van Dooren draagt met betrekking tot deze vraag een eigen uitspraak aan.¹⁵ In kwestie betreft het Holland Casino en een werknemer werkend als croupier, die op enig moment gewetensbezwaren krijgt. Hij uit deze gewetensbezwaren in de aanwezigheid van klanten en andere medewerkers. De uitingen bestaan in de vorm van dat gokken leidt tot financiële en emotionele schade. Ook verwijt de croupier het casino dat deze vrijwel niets onderneemt ter bestrijding van gokverslaving. De andere medewerkers worden door de gewetensbezwaren van de croupier in hun werkzaamheden beperkt.

De werkgever heeft diverse gesprekken met de werknemer gevoerd, onder andere dat het handelen van de croupier in strijd is met de gedragsregels van het casino. De problemen verergerde, waardoor uiteindelijk het vertrouwen in het functioneren van de croupier verloren is gegaan.

De kantonrechter wijst erop dat er hier sprake is van twee tegenstrijdigheden. Holland Casino is een legale exploitatie, die kennelijk in een behoefte voorziet, waardoor Holland Casino bestaansrecht heeft. Van de andere kant, is de werknemer van mening, dat Holland Casino vrijwel niets onderneemt ter bestrijding van de gokverslaving. Eenzelfde tegenstrijdigheid is er bij het ontmoedigingsbeleid bij het gebruik van alcohol en tabaksproducten.

¹⁴ Ktr. Roermond 5 december 2011, zaaknr. 322045/AZ. Zie hiervoor bijlage 4 van deze scriptie.

¹⁵ Ktr. Roermond 8 maart 1994, JAR 1994/138.

In kwestie is vast komen te staan dat Holland Casino wel op treed tegen gokverslaving, maar dat daar geen grote (preventieve) werking van verwacht mag worden. De croupier vraagt om behoud van het dienstverband zodat hij het beleid bij Holland Casino kan veranderen. De kantonrechter is van mening dat van de werkgever niet verwacht kan worden om daaraan mee te werken. Verder speelt mee dat ook andere medewerkers nadelige gevolgen ondervinden van het handelen van de croupier. Door het handelen van de croupier is de verhouding in de arbeidsrelatie verstoort, waardoor de arbeidsovereenkomst wordt ontbonden. Aan de werknemer wordt een vergoeding toegekend. Een aanzienlijk dienstverband van vijftien jaar, de huidige leeftijd van zevenendertig jaar en geringe opleiding van de werknemer spelen hierbij een rol.

Bijlage 2

Bijlage 2

Tabel NEMESIS II, cijfers alcohol- en drugsafhankelijkheid en alcohol- en drugsmisbruik.

Tabel 5. Prevalentie van psychische aandoeningen in de Nederlandse bevolking van 18-64 jaar, in percentage met 95% betrouwbaarheidsinterval (95% BI).

	Lifetime prevalentie					
	Mannen		Vrouwen		Totaal	
	%	95% BI	%	95% BI	%	95% BI
Enigerlei stemmingsstoornis	14,4	12,8 - 16,0	25,9	24,2 - 27,7	20,1	18,9 - 21,3
Depressieve stoornis	13,1	11,6 - 14,7	24,3	22,6 - 25,9	18,7	17,5 - 19,8
Dysthymie	0,6	0,3 - 0,9	2,0	1,3 - 2,7	1,3	0,9 - 1,7
Bipolaire stoornis	1,2	0,7 - 1,7	1,4	0,8 - 2,0	1,3	0,9 - 1,6
Enigerlei angststoornis	15,9	14,2 - 17,7	23,4	21,2 - 25,6	19,6	18,2 - 21,0
Paniekstoornis	2,8	2,1 - 3,5	4,7	3,8 - 5,6	3,8	3,2 - 4,3
Agorafobia zonder paniekstoornis	0,4	0,2 - 0,7	1,4	0,9 - 1,8	0,9	0,6 - 1,1
Sociale fobie	7,7	6,4 - 9,0	10,9	9,4 - 12,4	9,3	8,2 - 10,4
Specifieke fobie	5,5	4,4 - 6,6	10,3	8,9 - 11,7	7,9	7,0 - 8,8
Gegeneraliseerde angststoornis	3,6	2,9 - 4,4	5,4	4,4 - 6,4	4,5	3,9 - 5,1
Enigerlei middelenstoornis	27,7	24,8 - 30,6	10,3	8,8 - 11,8	19,1	17,2 - 20,9
Alcoholmisbruik	21,9	19,4 - 24,5	6,6	5,4 - 7,9	14,3	12,8 - 15,9
Alcoholafhankelijkheid	3,1	2,2 - 4,1	0,9	0,4 - 1,4	2,0	1,4 - 2,6
Drugsmisbruik	4,8	3,9 - 5,8	2,7	2,1 - 3,4	3,8	3,2 - 4,4
Cannabismisbruik ^a	3,5	2,7 - 4,3	1,2	0,7 - 1,6	2,3	1,8 - 2,8
Drugsafhankelijkheid	3,0	2,0 - 4,0	1,5	0,9 - 2,0	2,2	1,7 - 2,8
Cannabisafhankelijkheid ^a	2,1	1,2 - 3,0	0,6	0,1 - 1,1	1,4	0,9 - 1,9
Enigerlei aandachttstekort- of gedragsstoornis^{bc}	11,8	9,0 - 14,6	6,5	4,9 - 8,1	9,2	7,4 - 10,9
ADHD ^{bc}	4,4	2,8 - 6,0	1,5	0,9 - 2,1	2,9	2,1 - 3,8
Gedragsstoornis ^{bc}	7,4	5,5 - 9,3	3,8	2,4 - 5,2	5,6	4,3 - 6,9
Oppositieel-opstandige gedragsstoornis ^{bc}	3,2	1,9 - 4,4	2,0	1,2 - 2,8	2,6	1,8 - 3,4
Enigerlei As-I stoornis^d	43,4	40,4 - 46,3	41,9	39,6 - 44,3	42,7	40,5 - 44,8
Comorbiditeit: aantal As-I stoornissen^d						
1	23,9	21,9 - 26,1	22,0	20,5 - 23,6	23,0	21,6 - 24,4
2	9,4	8,1 - 10,8	10,0	8,8 - 11,4	9,7	8,8 - 10,7
3 of meer	10,2	8,6 - 11,9	10,0	8,7 - 11,5	10,1	9,0 - 11,3
Antisociale persoonlijkheidsstoornis^c	4,3	3,2 - 5,4	1,7	1,2 - 2,2	3,0	2,5 - 3,5
Enigerlei NEMESIS-2 stoornis^d	44,7	41,8 - 47,7	42,3	40,0 - 44,6	43,5	41,4 - 45,6

^a Cannabismisbruik en cannabisafhankelijkheid zijn onderdeel van de aandoeningen drugsmisbruik, respectievelijk drugsafhankelijkheid.

^b Aandachttstekort- en gedragsstoornissen zijn alleen gemeten bij respondenten van 18-44 jaar.

^c Lifetime aandachttstekort- en gedragsstoornissen betekent: in de kindertijd of vroege adolescentie.

^d Bij 'Enigerlei As-I stoornis', 'Comorbiditeit: aantal As-I stoornissen', en 'Enigerlei NEMESIS-2 stoornis', zijn aandachttstekort- en gedragsstoornissen gecodeerd als afwezig bij de respondenten van 45-64 jaar bij wie deze aandoeningen niet zijn bepaald.

R. de Graaf, M. ten Have en S. van Dorsselaer, 'De psychische gezondheid van de Nederlandse bevolking. NEMESIS-2: opzet en eerste resultaten', Utrecht: 2010, p. 36.

Bijlage 3

Bijlage 3

Uitwerking interview met de heer F. Knaack

Op dinsdag 29 november 2011 heeft onderzoeker met de heer Knaack, Juridisch Ondersteunend medewerker van de afdeling Onderzoek, Advies en Communicatie van de Commissie Gelijke Behandeling, een interview gehouden. Het doel van het interview was om een bevinding van de onderzoeker van deze scriptie voor te leggen aan een specialist op het gebied van het onderwerp chronische ziekte.

Chronische ziekte en verslaving

De onderzoeker heeft geconstateerd dat de Commissie Gelijke Behandeling (CGB) nog geen uitspraak heeft gedaan over de vraag of een alcohol- en drugsverslaving onder de definitie van een chronische ziekte valt. Aan de heer Knaack is bovengenoemde constatering voorgelegd. De heer Knaack geeft aan dat deze constatering correct is.

Bijlage 4

Bijlage 4

Uitspraak ktr. Roermond 5 december 2011, zaaknr. 322045/AZ.

beschikking

RECHTBANK ROERMOND

Sector kanton

Zaaknummer: 322045 \ AZ VERZ 11-210

Beschikking van de kantonrechter te Roermond d.d. 5 december 2011.

in de zaak van:

verzoekster, gevestigd te xxxx,
verzoekster,
gemachtigde: mr. M.J. van Weersch,

tegen:

verweerster, wonende te xxxxxx,
verweerster,
procederende in persoon.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 18 oktober 2011 is ter griffie ingekomen een verzoekschrift met bijlagen van verzoekster, waarbij zij verzoekt de tussen haar als werkgeefster en verweerster als werknemster bestaande arbeidsovereenkomst te ontbinden wegens de in het verzoekschrift vermelde gewichtige redenen.

1.2. Op 18 november 2011 is door verweerster een verweerschrift ingediend, voorzien van een bijlage, waarbij verweerster zich gemotiveerd heeft verzet tegen de verzochte ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

1.3. Op 21 november 2011 is een mondelinge behandeling van de zaak gehouden alwaar verweerster niet is verschenen.

1.4. Na afloop van de mondelinge behandeling is de zaak op beschikking gesteld waarvan de uitspraak is bepaald op heden.

2. Het oordeel van de kantonrechter

2.1. Gelet op de stukken en de ter mondelinge behandeling zijdens verzoekster afgelegde verklaringen, alsmede gelet op hetgeen zijdens verzoekster op vragen van de kantonrechter nog is aangevoerd, overweegt de kantonrechter het navolgende:

- Verweerster is met ingang van 1 maart 2011 voor de duur van 12 maanden bij verzoekster in dienst getreden in de functie van begeleider en wel op basis van een arbeidsduur van 30 uren per week tegen een salaris van EUR 2.097,49 bruto per maand exclusief emolumenten.
- Verweerster is 31 jaar oud.

2.2. Na binnenkomst van het verzoekschrift waarin is vermeld dat verweerster woont te xxxxxx, is gebleken dat verweerster met ingang van 30 september 2011 is verhuisd naar

xxxxx en aldaar woonachtig is aan de xxxxxx. Op verzoek van verweerster is in verband met haar lange reistijd de mondelinge behandeling die oorspronkelijk was gepland om 09.30 uur, verplaatst naar 12.00 uur. Desalniettemin heeft verweerster in haar verweerschrift laten weten in verband met de verergering van haar ziekte niet aanwezig te zullen zijn bij de mondelinge behandeling.

2.3. In deze zaak gaat het om het navolgende.

2.4. Verzoekster is een AWBZ erkende zorginstelling die gespecialiseerde zorgverlening biedt aan (jong) volwassenen en kinderen met een lichte verstandelijke handicap, een ontwikkelingsachterstand, gedragsstoornissen of psychiatrische problematiek. Op 13 juli 2011, derhalve na ruim 4 maanden te hebben gewerkt, heeft verweerster zich ziek gemeld. In haar verweerschrift schrijft verweerster dat zij lijdt aan een chronische aandoening van het maag-darm kanaal, resulterend in hoofdpijnklachten, diarree, vermoeidheid en koortsaanvallen. Kort na haar ziekmelding is verweerster vertrokken naar xxxxx, de woonplaats van haar moeder die eveneens met gezondheidsproblemen kampt. Op 30 september 2011 heeft verweerster zich in xxxxxx laten uitschrijven en is zij officieel verhuisd naar xxxxxxxx. Bij mail van 4 augustus 2011 laat verweerster verzoekster weten dat het niet goed met haar gaat en dat zij de komende maanden niet gaat werken. Op 5 oktober 2011 rapporteert de bedrijfsarts dat verweerster momenteel situationeel arbeidsongeschikt is en dat er, eveneens momenteel, geen reële re-integratie mogelijkheden zijn, enerzijds omdat er een conflictsituatie is ontstaan, anderzijds omdat verweerster nu in xxxxxxx woont waardoor de reistijd erg groot wordt. Daarnaast is er sprake van toename van klachten van een chronische ziekte waarbij ontstane spanningen een rol spelen, aldus de bedrijfsarts.

2.5. In haar verweerschrift gaat verweerster uitvoering in op de door haar gestelde misstanden binnen de organisatie van verzoekster. Bovendien heeft zij beklemtoond dat zijdens verzoekster in de gehouden gesprekken slechts werd aangedrongen op ontslag. Deze aantijgingen zijn ter gelegenheid van de mondelinge behandeling zijdens verzoekster nadrukkelijk weersproken. Zo ook de stelling van verweerster dat verzoekster in augustus 2011 te kennen had gegeven dat zij verweerster niet wenste te re-integreren.

2.6. De kantonrechter is van oordeel dat de onderhavige verzoekschriftprocedure zich niet leent voor een nader onderzoek naar de feiten. In ieder geval is duidelijk geworden dat de verhouding tussen partijen ernstig verstoord is geraakt. Daar komt bij dat verweerster thans nog steeds als arbeidsongeschikt dient te worden beschouwd. Tot heden heeft verzoekster het salaris van verweerster gewoon doorbetaald. Thans is de vraag aan de orde of de reflexwerking van het opzegverbod gedurende de tijd dat verweerster ongeschikt is tot het verrichten van haar arbeid wegens ziekte, in de weg staat aan een ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

In het kader van ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid hebben werkgever en werknemer bepaalde verplichtingen. De werkgever heeft de verplichting om passende arbeid aan te bieden en de werknemer heeft de wettelijke plicht om aan zijn re-integratie mee te werken. Van werkgever en werknemer wordt verwacht dat zij al het mogelijke doen met het oog op de re-integratie.

2.7. Naar het oordeel van de kantonrechter is aannemelijk geworden dat de conclusie van verweerster dat verzoekster niet wilde meewerken aan re-integratie nogal voorbarig was. En in het verlengde daarvan de stelling van verweerster dat haar niets anders restte dan

te verhuizen. Vooral ook omdat zij reeds op 4 augustus 2011 aan verzoekster had medegedeeld dat zij de komende maanden niet zou gaan werken. Feitelijk is verweerster kort na haar ziekmelding vertrokken naar xxxxx, heeft zij vervolgens in september de huur opgezegd van haar woning in xxxxx en heeft zij zich op 30 september laten inschrijven in xxxxxx, een plaats ten noordoosten van Emmeloord. Van deze verhuizing heeft zij verzoekster niet op de hoogte gesteld. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft verweerster daarmee haar re-integratie onmogelijk gemaakt. Dat zij wellicht zou kunnen logeren bij een vriendin in of in de buurt van Weert maakt dit niet anders. Deze logeermogelijkheid heeft zij ook niet aangegrepen toen zij in eerste instantie vroeg om verplaatsing van het tijdstip van de mondelinge behandeling naar 14.00 uur in de middag in verband met haar reistijd. Van de mogelijkheid tot opschorting van het loon heeft verzoekster geen gebruik gemaakt. De arbeidsovereenkomst met verweerster eindigt van rechtswege op 1 maart 2012. Uit het voorgaande vloeit voort dat met voortzetting van het dienstverband geen enkel (re-integratie) doel kan worden bereikt. De conclusie is dan ook dat de arbeidsovereenkomst zal worden ontbonden met ingang van 15 december 2011. Voor toekenning van enige vergoeding acht de kantonrechter geen ruimte aanwezig.

2.8. In de aard en uitkomst van deze procedure ziet de kantonrechter aanleiding de kosten van het geding te compenseren.

3. De beslissing

- 3.1. Ontbindt de tussen partijen geldende arbeidsovereenkomst met ingang van 15 december 2011.
- 3.2. Compenseert de proceskosten in die zin, dat iedere partij de eigen kosten draagt.
- 3.3. Wijst - voor zover nodig - het meer of anders verzochte af.

Aldus gegeven door mr. M.P.F. van Dooren, kantonrechter, en ter openbare terechtzitting van 5 december 2011 uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier.

typ: mvd
mlzr: hmui